

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **A. Š.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2016, č. j. MPSV-2016/175929-921, sp. zn. SZ/MPSV-2016/163698-921,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 8. 2016, č. j. MPSV-2016/175929-921, sp. zn. SZ/MPSV-2016/163698-921, **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 1.557 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že dne 22. 8. 2016 žalovaný vydal rozhodnutí č. j. MPSV-2016/175929-921, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 29. 6. 2016, č. j. 214040/ZN, kterým Úřad

práce ČR – krajská pobočka v Brně (dále jen „úřad práce“) nepřiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku).

Rozhodnutí žalovaného žalobce považuje za nezákonné, neboť jím byl zkrácen na svých subjektivních právech, a to z důvodu, že mu nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku, ačkoliv na ni dle žalobce má nárok.

Na podporu svých tvrzení uvedl následující:

Správní orgán v řízení opětovně řádně nezjistil skutkový stav věci, tak jak mu to vytkl Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 41A 71/2014-34 ze dne 11. 11. 2015. Správní orgán se neřídil ust. § 78 odst. 5 s.ř.s., v platném znění, tedy že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Správní orgán vůbec nerespektoval a nevzal v úvahu, že požadovaná zvláštní pomůcka je v daném případě pro žalobce z hlediska funkčního využití minimálně srovnatelná a lépe využitelná než stropní zvedací systém a je rovněž cenově podstatně levnější.

Zvedací zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku umožňuje žalobci nejenom zvednout se a přemístit se z místa na místo, ale umožňuje mu sebeobsluhu nejen při výkonu povolání, ale i v osobním životě, např. využívání výše položených míst na pracovišti, sebeobsluha ve výše položených policích kuchyňské linky a skříní, při uléhání a vstávání z postele. Žalobce má za to, že zvedací zařízení je srovnatelné se stropním zvedacím systémem, a to z důvodu, že se žalobce pomocí něho může nejen zvedat a přemístit, ale může kromě toho vykonávat i další aktivity, které mu stropní zvedací systém neumožňuje. Použití zvedacího zařízení je tak mnohem širší než u stropního zvedacího systému. Zvedací zařízení navíc umožňuje vertikalizaci pacienta, přesuny a přesezení, zlepšení sebeobsluhy a možnost rehabilitace. Navíc však umožňuje i zlepšení mobility s možností využití i v jiném prostředí než v prostoru vymezeném zabudovaným fixním stropním zvedákem. Žalobce tak má možnost využít zvedací zařízení k elektrickému vozíku nejen v bytě, kde je umístěn stropní zvedací systém, ale i kdekoli mimo domov, zejména pak při svém povolání administrativního pracovníka na úřadu práce. Je tak pro žalobce daleko lépe využitelné v jeho osobním, ale i v pracovním životě.

Zvedací zařízení k elektrickému vozíku má podle žalobce z hlediska funkčního využití mnohem širší uplatnění než stropní zvedací systém. Správní orgán po provedení místního šetření funkční srovnatelnost rovněž sám připustil, a to ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2016. Využití obou zvláštních pomůcek není a nemůže být úplně funkčně indentické, ale zvedací zařízení má pro žalobce mnohem větší a širší uplatnění.

Žalobce je přesvědčen, že v daném konkrétním případě je na zvedací systém k elektrickému vozíku nutno pohlížet jako na zvláštní pomůcku, která je svým využitím pro žalobce srovnatelná se stropním zvedacím systémem uvedeným pod písm. e), bodu 3, Přílohy 1 k vyhl. č. 388/2011 Sb.

Žalobce má za to, že zvedací systém k elektrickému vozíku může, ale nemusí být konstrukčně zabudován do vozíku PUMA 40, může být použit i v jiném typu vozíku, který

nemusí být hrazen zdravotní pojišťovnou. Není tedy automaticky součástí vozíku, ale je samostatnou věcí.

Správní orgán ve svém rozhodnutí nebral v úvahu závěr soudu, že by měl přihlížet k lékařské zprávě MUDr. L. D., ošetřující lékařky žalobce, která zná podrobně zdravotní stav žalobce a je schopna posoudit, které zařízení je pro žalobce výhodnější a využitelnější. Je přesvědčen, že všechny zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku splňuje. Předmětný zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku umožňuje žalobci sebeobsahu nejen doma, ale i mimo domov. Žalobce pracuje jako administrativní pracovník na Úřadu práce ve Znojmě a předmětnou zvláštní pomůcku nutně potřebuje nejen k výkonu svého povolání, ale i k běžnému životu.

Ze shora uvedených skutečností jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně objektivně a odborně posouzeného skutkového stavu, zejména nebylo přihlédnuto k zákonným podmínkám pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dle zákona č. 329/2011 Sb. Žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem a nevycházel z objektivního zdravotního postižení žalobce, tedy z toho, co je pro žalobce jako osobu s těžkou vadou pohybového ústrojí, z hlediska žalobcova postižení možné považovat za srovnatelnou pomůcku. Úřad práce nezohlednil schopnosti, potřeby a aktivity žalobce v souvislosti s jeho zdravotním stavem.

S ohledem na výše uvedené navrhol, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2016 zruší, přičemž ho zaváže názorem, že zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku je svým využitím pro žalobce srovnatelný se stropním zvedacím systémem uvedeným pod písm. e), bodu 3, Přílohy 1 k vyhl. č. 38/2011 Sb.

Žádal také, aby soud zavázal žalovaného nahradit žalobci vzniklé mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce podal dne 21. 10. 2013 u Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně, kontaktní pracoviště Znojmo (dále jen „úřad práce“), žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku).

K žádosti byl doložen cenový návrh ze dne 14. 10. 2013 společnosti Sivak, o.p.s., na zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 ve výši 57.046 Kč. Dále bylo doloženo potvrzení od odborného lékaře z neurologické ambulance MUDr. L. D., ze dne 3. 12. 2013, o možné srovnatelnosti zvedacího zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku s využitím stropního zvedacího zařízení. Podle vyjádření odborného lékaře výše uvedené zvedací zařízení umožňuje vertikalizaci pacienta, přesuny a přesedání, zlepšení sebeobsluhy, možnost rehabilitace a zlepšení mobility s možností využití i v jiném prostředí než v prostoru vymezeném montáží zabudovaného stropního zvedáku.

Úřad práce vydal rozhodnutí dne 31. 1. 2014, č. j. MPSV-UP/3397/14/ZN, kterým nepřiznal příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) s odůvodněním, že podle ust. § 9 odst. 13 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon OZP“), je seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální

retardací, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoven prováděcím právním předpisem. Jedná se o vyhl. č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška“), ve které požadovaná zvláštní pomůcka (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) není vyjmenovaná a není ani srovnatelná s jinou uvedenou pomůckou, nelze ji srovnat se stropním zvedacím systémem, neboť princip fungování této pomůcky je zcela odlišný.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém uvedl, že není dostatečně objektivně a odborně posouzeno ust. § 9 odst. 5 písm. b), c) a odst. 14 Zákona OZP. Nepovažuje posouzení srovnatelnosti požadované pomůcky za odborné a objektivní. Žádá o přehodnocení, zrušení rozhodnutí a přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku.

Vzhledem k výše uvedenému MPSV přezkoumalo napadené rozhodnutí a ze zapůjčené spisové dokumentace úřadu práce zjistilo, že tento ve výrokové části i v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně uvedl řešení otázky, která byla předmětem řízení, neboť rozhodoval o příspěvku na zvláštní pomůcku – stropní zvedací systém, ačkoliv ze žádosti žalobce vyplynulo, že požadoval příspěvek na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku. Vzhledem k tomu bylo napadené rozhodnutí úřadu práce zrušeno a vráceno k novému projednání a rozhodnutí ve věci.

Dne 7. 4. 2014 vydal úřad práce rozhodnutí pod č. j. MPSV-UP/12675/14/ZN, kterým nepřiznal příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) s odůvodněním, že podle ust. § 9 odst. 13 zákona č. 329/2011 Sb. je seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoven prováděcím předpisem. Jedná se o vyhlášku č. 388/2011 Sb., ve které požadovaná zvláštní pomůcka (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) není vyjmenovaná a není ani srovnatelná s jinou uvedenou pomůckou, nelze ji srovnat se stropním zvedacím systémem, neboť princip fungování této pomůcky je zcela odlišný.

Proti rozhodnutí úřadu práce podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání.

Žalovaný rozhodl dne 2. 5. 2014 rozhodnutím č. j. MPSV-UM/4715/14/4S-JMK, a to tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Rozsudkem tohoto soudu č. j. 41 A 71/2014-34 ze dne 11. 11. 2015, bylo uvedené rozhodnutí Ministerstva zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. V důsledku uvedeného rozsudku přistoupil žalovaný k doplnění všech rozhodných skutečností a k novému rozhodnutí ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku).

Ministerstvo při svém novém rozhodování vycházelo ze spisové dokumentace Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně a především z rozsudku Krajského soudu v Brně vedeném pod č. j. 41 A 71/2014 – 34 a zjistilo následující:

Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že: „V dané věci bude nutno nejprve provést podrobné sociální šetření, z něhož vyjde najevo, zda z hlediska funkčního je zvedací zařízení

k vozíku PUMA 40 srovnatelné se stropním zvedacím systémem a pokud ano, které z těchto zařízení lépe žalobce využije k realizaci zejména svého pracovního uplatnění, sebeobsluhy, rehabilitace atd., když z toho, co bylo předvedeno žalobcem v jednací síni, a řečeno jím u soudního jednání, by tuto podmínku lépe mělo splňovat zvedací zařízení k elektrickému vozíku PUMA 40, který samotný je hrazen ze zdravotního pojištění, nikoliv však již zvedací zařízení, které žádné znaky nadstandardního zařízení nevykazuje. Navíc, když z toho, co bylo sděleno u soudního jednání, a co vyplývá ze sdělení samotného výrobce uvedeného zvedacího zařízení k vozíku PUMA 40, je zřejmé, že cenově podstatně levnější je toto zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 oproti stropnímu zvedacímu systému, když stropní zvedací systém žalobce nemá. Soud tedy má za to, že i otázka cenová v případě těchto zařízení by měla hrát podstatnou roli, nicméně nejpodstatnější roli musí hrát to, které zařízení z hlediska funkčního využití je pro žalobce lepší“.

Závěrem Krajský soud v Brně konstatoval, že se tedy v daném případě musí srovnávat funkční využitelnost, nikoliv rozdílná konstrukce obou zařízení. Dle názoru soudu je pak nutné přihlížet také k lékařské zprávě ze dne 3. 12. 2013 od ošetřující neuroložky MUDr. L. D..

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnutí úřadu práce zrušeno a vráceno k novému projednání a rozhodnutí ve věci s tím, že úřad práce provede podrobné sociální šetření u žalobce. Následně ve věci v souladu se zákonem o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a správním řádem rozhodne.

Úřad práce vydal rozhodnutí dne 29. 6. 2016 č. j. 214040/16/ZN, kterým zamítl žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) s odůvodněním, že podle ust. § 9 odst. 13 a 14 Zákona OZP seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určeným osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejich pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví prováděcí předpis. Jedná se o vyhl. č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů. V návaznosti na ust. § 9 odst. 14 Zákona OZP se při rozhodování o poskytování příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena ve Vyhlášce, posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek, uvedenými v seznamu dle Vyhlášky.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvádí, že úřad práce se řádně nevypořádal s výrokem rozhodnutí MPSV a se závěrem rozsudku Krajského soudu v Brně. Správní orgán nerespektoval a nevzal v úvahu, že požadovaná pomůcka je v daném případě pro žadatele z hlediska využití srovnatelná a lepší, než stropní zvedací systém. Umožní žadateli sebeobsluhu, potřebuje ji k realizaci pracovního uplatnění, ke vzdělávání, styku s okolím, rehabilitaci. Nevzal v úvahu, že žadatel může pomůcku využívat. Žádá o zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání příspěvku na požadované zařízení jako na srovnatelnou zvláštní pomůcku.

Ministerstvo práce a sociálních věcí přezkoumalo soulad napadeného rozhodnutí s právní úpravou a jeho správnost v rozsahu námitek uváděných v odvolání.

Ze spisové dokumentace úřadu práce bylo zjištěno, že dne 5. 4. 2016 byl žalobce při ústním jednání u úřadu práce do protokolu seznámen s tím, že řízení o žádosti o příspěvek na

zvláštní pomůcku bude znovu pokračovat. K využití požadovaného zvedacího systému k elektrickému invalidnímu vozíku uvedl, že zařízení mu usnadní sebeobsahu jak v domácím prostředí, tak také v zaměstnání, např. postaví se, podá si věci, které potřebuje, při přisedání na lůžko a zpět. V podstatě umožní požadované zařízení překonat potřebný výškový rozdíl mezi vozíkem a např. lůžkem či židlí.

V zaměstnání je zařízení využito obdobným způsobem. Jedná se o zařízení, které zvedne sedací plochu vozíku cca o 50 cm. Žalobci umožní vertikalizaci – postavení se do stoje a umožní mu na pracovišti využívat výše uložená místa – police a sebeobsahu při podání a ukládání předmětů.

Dne 21. 4. 2016 bylo úřadem práce provedeno sociální šetření v místě bydliště, ze kterého vyplývá, že žadatel bydlí v Domě s pečovatelskou službou ve Znojme, jedná se o byt 2 + kk, který je vybudován jako bezbariérový. Skládá se z obývacího pokoje a pokoje s lůžkem, kde je také kuchyňský kout. V současné době je po rekonstrukci koupelny (na kterou obdržel žalobce příspěvek na bezbariérovou úpravu), jsou částečně uzpůsobeny prostory kuchyňského koutu (snížená pracovní plocha). Žalobce používá elektrický invalidní vozík, mechanický vozík, toaletní vozík, polohovatelné lůžko. Byt je vybaven zvedacím zařízením nad lůžkem, jedná se o jednu kolejnici od lůžka do prostoru před kuchyňským koutem. Toto zařízení bylo zřízeno v době, kdy byt využíval také bratr žalobce a byl na něj poskytnutý příspěvek podle Zákona OZP. Po úmrtí bratra je zařízení stále namontováno. Žalobce toto zvedací zařízení podle jeho slov nepoužívá. Při šetření nebylo zařízení opatřeno zvedákem nebo zvedacím vakem, z čehož tedy nebylo patrné, že by ho žalobce využíval. Požadovaná pomůcka – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku umožní žalobci polohování, změnu výše sedáku mu umožní sebeobsahu ve výše položených policích kuchyňské linky, v policích skříní, otvírání a zavírání oken, při uléhání i vstávání z postele, při přisedání na jakoukoliv plochu, např. na toaletní vozík ve sprše, při použití WC apod. Využití polohovacího vozíku je všestranné, a to nejen v domácím prostředí, ale také v obchodě, restauraci a v zaměstnání, při běžném životě zajistí větší sebeobsahu žalobce.

Dne 16. 6. 2016 byla dána možnost žalobci úřadem práce uplatnit právo v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, ke způsobu zjištění, navrhnout nové důkazy, popř. uvést další skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodnutí úřadu práce. Tuto písemnost žalobce osobně převzal 18. 6. 2016 a svého práva využil dne 20. 6. 2016 u úřadu práce, kde požadoval o nahlédnutí do spisu ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku a o soupis písemností ve spisu, o kopii rozhodnutí MPSV ze dne 11. 1. 2016, kopii záznamu z provedeného sociálního šetření v místě bydliště ze dne 21. 4. 2016, kopii vrácení spisové dokumentace ze dne 27. 1. 2016 a kopii zaslaného a doručeného e-mailu od společnosti SIVAK. Tyto kopie mu byly vyhotoveny a osobně předány.

Cena požadované pomůcky – zvedací systém k elektrickému vozíku PUMA 40 činí podle cenového návrhu od firmy, o.p.s., částku 57 046 Kč a je možností volby uživatele z nabízeného příslušenství k elektrickému vozíku PUMA 40. Podle sdělení výše uvedeného dodavatele této pomůcky zaslaného úřadu práce e-mailem dne 5. 5. 2015, vybavení elektrického invalidního vozíku je speciální elektrickou funkcí, který zvedne sed uživatele do výšky a umožní mu dosáhnout i tam, kam normálně dosáhnout nemůže. Zvedání umožňuje zvýšit sed o 30 cm.

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku upravuje ust. § 9 a § 10 Zákona OZP. Všechny zvláštní pomůcky, které jsou uvedeny v Příloze 1 Vyhlášky, jsou zvláštními pomůckami sami o sobě, lze je používat bez dalších přídatných doplňků. Požadovaný zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku nelze však využívat samostatně, ale pouze jako doplněk k elektrickému invalidnímu vozíku PUMA 40, není tedy zvláštní pomůckou jako takovou, ale je pouze doplňkem či jejím rozšířením.

V souladu s ust. § 9 odst. 8 a odst. 10 příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění anebo je osobě zapůjčen příslušnou zdravotní pojišťovnou. Tento příspěvek nelze rovněž poskytnout na pořízení zvláštní pomůcky, která není osobě hrazena z veřejného zdravotního pojištění nebo zapůjčena zdravotní pojišťovnou z důvodu nedostatečné zdravotní indikace. Příspěvek se poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Tato podmínka se nevyžaduje, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla nebo je-li oprávněnou osobou dítě.

Žalovaný k námitkám v odvolání konstatuje, že elektrický invalidní vozík PUMA 40 je zvláštní pomůckou, ale pomůckou hrazenou ze zdravotního pojištění a je poskytována v základním provedení. Požadovaný zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku je pouze doplňkem elektrického invalidního vozíku, nejde tedy o zvláštní pomůcku v základním provedení, jak stanovuje Zákon OZP, ale jde o rozšíření vybavení elektrického invalidního vozíku.

Ze Zákona OZP srovnatelnost zvláštních pomůcek náleží správnímu orgánu, tedy úřadu práce a MPSV, nikoliv ošetřujícímu lékaři účastníka řízení (viz lékařská zpráva ze dne 3. 12. 2013, MUDr. D.).

Funkcí stropního zvedacího systému, který je uveden v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek v Příloze 1 Vyhlášky je osobu se zdravotním postižením zvednout a přemístit z místa na místo. Vedle zvednutí osoby zabezpečuje i její pohyb v domácnosti. Toto zařízení se skládá z kolejnicového systému, který je konstrukčně připojen ke stropu či ke stěnám, ze zvedací kazety a osobních závěsů, je zhotovený individuálně podle dispozic nemovitosti. Funkcí zvedacího systému k elektrickému invalidnímu vozíku je zvednout osobu do stoje a umožnit jí překonávat výškové rozdíly, ale dále se již osoba přemísťuje sama vlastními silami.

Vzhledem k výše uvedenému, není zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku, pomůckou plně srovnatelnou se stropním zvedacím systémem, proto nelze příspěvek na zvláštní pomůcku – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku poskytnout. S ohledem k této skutečnosti nebyl OSSZ Znojmo ani přezkoumáván zdravotní stav žalobce podle ust. § 9 odst. 1 Zákona OZP v návaznosti na ust. § 8 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný dále přihlédl i k tomu, že žalobce již má namontovaný stropní zvedací systém ve svém obydlí a jeho byt je přizpůsoben pro osoby se zdravotním postižením (bezbariérová koupelna, snížená pracovní plocha u kuchyňského koutu, polohovatelné lůžko, toaletní vozík). Žalovaný proto po přezkoumání spisové dokumentace dospěl k závěru, že úřad práce postupoval při vydávání rozhodnutí o nepřiznání příspěvku na zvláštní pomůcku –

zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku v souladu se zákonem o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Jelikož žalovaný neshledal důvody pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně a navrhol proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí žalovaného napadené žalobou, jedná se o rozhodnutí ze dne 22. 8. 2016 vydané pod č. j. MPSV-2016/175929-921, kdy žalovaný rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 29. 6. 2016, č. j. 214040/16/ZN, zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Z připojených správních spisů podstatné pro rozhodnutí ve věci jsou tyto skutečnosti.

Soud uvádí, že ve věci žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku (zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku) je rozhodováno již podruhé, když předchozí rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 41 A 71/2014-34 a z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že krajský soud dospěl k závěru, ve shodě se stanoviskem žalobce, že jak úřad práce, tak žalovaný v daném případě srovnávali stropní zvedací systém, který je pevně zabudován v nemovitosti se zvedacím zařízením k vozíku PUMA 40 pouze z hlediska konstrukčního, přičemž je skutečně zcela zřejmé, že z hlediska konstrukčního jsou obě tato zařízení zcela rozdílná, když stropní zvedací zařízení je napevno umístěno v nemovitosti, kde zdravotně postižený žije, kdežto zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 tak, jak ostatně předvedl v jednacích sání samotný žalobce, je zařízením mobilním, které umožňuje zdravotně postiženému toto zařízení využívat jednak v bytě, kde bydlí, ale protože je zabudováno do elektrického vozíku, na němž se zdravotně postižený pohybuje, umožňuje mu toto zařízení využívat i jinak, než v bytě, kde bydlí, tedy např. v zaměstnání, což je i případ žalobce, který je člověkem výdělečně činným, je zaměstnaný jako administrativní pracovník na úřadu práce, lze ho využívat k rehabilitaci, napomáhá k sebeobsluze atd.

Soud v uvedeném rozhodnutí tedy dospěl k závěru, že rozhodně nelze stropní zvedací systém a zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 srovnávat z hlediska konstrukčního, což nevyplývá ani z žádného právního předpisu, ale že je nutné tato zařízení srovnávat z hlediska funkčního využití, což se zatím nestalo.

Soud pak v odůvodnění dále uvedl, že v dané věci bude nutno nejprve provést podrobné sociální šetření, z něhož vyjde najevo, zda z hlediska funkčního je zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 srovnatelné se stropním zvedacím systémem a pokud ano, které z těchto zařízení lépe žalobce využije k realizaci zejména svého pracovního uplatnění, sebeobsluhy, rehabilitace atd., když z toho, co bylo předvedeno žalobcem v jednacích sání a řečeno jím u soudního jednání, by tuto podmínku lépe mělo splňovat zvedací zařízení k elektrickému vozíku PUMA 40, který samotný je hrazen ze zdravotního pojištění, nikoliv však již zvedací zařízení, které žádné znaky nadstandardního zařízení nevykazuje. Navíc, když z toho, co bylo sděleno u soudního jednání a co vyplývá ze sdělení samotného výrobce uvedeného zvedacího zařízení k vozíku PUMA 40, je zřejmé, že cenově podstatně levnější je toto zvedací zařízení k vozíku PUMA 40 oproti stropnímu zvedacímu systému, když stropní zvedací systém

žalobce nemá. Soud tedy má za to, že i otázka cenová v případě těchto zařízení by měla hrát podstatnou roli, nicméně nejpodstatnější roli musí hrát to, které zařízení je z hlediska funkčního využití pro žalobce lepší.

Srovnávat se tedy v daném případě musí funkční využitelnost, nikoliv rozdílná konstrukce obou zařízení. Dle názoru soudu je pak nutné přihlížet také k lékařské zprávě z 3. 12. 2013 od ošetřující neuroložky žalobce MUDr. L. D..

Poté, kdy rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně, úřad práce provedl sociální šetření v místě bydliště i na pracovišti žalobce, kdy na pracovišti (Úřad práce Znojmo) žalobce předvedl přímo na pracovišti požadovanou pomůcku, bylo uvedeno, že se jedná o zařízení, které zvedne sedací plochu vozíku cca o 50 cm. Žadateli umožní i jeho vertikalizaci – postavení se do stoje, zároveň mu umožní na pracovišti využívat také výše položená místa – police a sebeobsluhu v kanceláři při podávání a ukládání předmětů. Jak soud uvedl, bylo provedeno sociální šetření i v místě bydliště, kdy žadatel bydlí v Domě s pečovatelskou službou ve Znojmě, bytě 2 + kk, který je vybudován jako bezbariérový. Skládá se z obývacího pokoje a pokoje s lůžkem, kde je také kuchyňský kout. V současné době je po rekonstrukci koupelny (příspěvek na bezbariérovou úpravu), jsou zde částečně uzpůsobeny prostory kuchyňského koutu (snížená pracovní plocha). Žadatel používá elektrický invalidní vozík, mechanický vozík, toaletní vozík, polohovatelné lůžko. Sám uvedl a částečně předvedl polohování a změnu výše sedáku, které mu umožní sebeobsluhu také ve výše položených policích kuchyňské linky, v policích skříní, kde má uloženo oblečení, lůžkoviny a podobně. Umožní lepší obsluhu otvírání a zavírání oken, které nejsou uzpůsobeny k obsluze z vozíku. Zvedací systém využívá také při uléhání a vstávání z postele. Při uléhání do postele je schopný při nejvyšší poloze sedáku vstát a pomocí francouzských holí přesehnout na postel. Při vstávání je možné napolohovat výšku sedáku do úrovně lůžka. Obecně lze polohování využít při přesezení na jakoukoliv plochu, např. na toaletní vozík, ve sprše, při používání WC a podobně. Ze záznamu pak vyplývá, že žadatel zmínil, že funkci zvedacího zařízení využije také např. v obchodě, kdy se sám obslouží při podávání zboží z regálů, nebo např. v restauraci, kde může sedět u baru. Vozík je schopný pohybu v jakékoliv poloze (výšce) sedáku při zvednutém sedáku vozíku se může pohybovat po prostoru. Využití polohování vozíku je všestranné, a to nejen v domácím prostředí, kde by bylo využito zvedací zařízení, ale také v zaměstnání nebo např. v obchodě, restauraci, při běžném životě zajistí větší sebeobsluhu žadatele. Na tuto skutečnost také žadatel poukázal. Dále uvedeno, že jeho byt je vybaven zvedacím zařízením nad lůžkem. Jedná se o jednu kolejnici od lůžka do prostoru před kuchyňským koutem. Toto zařízení bylo zřízeno v době, kdy byt využíval také bratr žadatele a byl na něj poskytnut příspěvek podle zákona č. 329/2011 Sb. Bratr žadatele zemřel, zařízení je stále namontováno. Podle slov žadatele ho nepoužívá. Při šetření nebylo zařízení opatřeno zvedákem nebo zvedacím vakem, nebylo tedy patrné, že by ho využíval.

Ve správním spise se pak nachází mailová zpráva zaslaná na žádost Úřadu práce ve Znojmě pracovníci medical technology s.r.o.,, kde uvedeno, že výhodou elektrického zvedání sedačky klientovi usnadňuje každodenní činnosti. Vybavení elektrického invalidního vozíku speciální elektrickou funkcí, která zvedne sed uživatele do výšky, a klient má možnost dosáhnout i tam, kam normálně nemůže. Je mnoho situací, které vyžadují zvýšení sedu, např. kvůli přesezení z vozíku např. do automobilu, zvýšit sed u bankomatu, přístupy u přepážek a mnoho dalších činností. Zvedání umožňuje zvýšit sed o 30 cm.

Ve spise se pak nachází popis a funkce zvedacího zařízení k vozíku PUMA 40, z něhož vyplývá, že zvednutí je možné až o 30 cm a cena zvedacího zařízení k vozíku PUMA 40 je 57 046 Kč, když toto není hrazeno ze zdravotního pojištění.

Dále pak se ve spise nachází zpráva MUDr. L. D., neurologické lékařky neurologické ambulance nemocnice Znojmo, ošetřující lékařky žalobce, která vydala potvrzení dne 3. 12. 2013 ve věci žádosti žalobce o příspěvek na zvedací zařízení k elektrickému vozíku PUMA 40, kdy uvedla, že toto doporučuje. Sdělila, že u pacienta je využití zvedacího zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku při daném onemocnění možné považovat za srovnatelné s využitím stropního zvedacího zařízení. Toto zařízení umožňuje vertikalizaci pacienta, přesuny a přesedání, zlepšení sebeobsluhy, možnost rehabilitace a zlepšení mobility s možností využít i v jiném prostředí než v prostoru vymezeném montáží zabudovaného stropního zvedáku.

Krajský soud ve věci pak nařídil jednání na den 29. 11. 2017.

U tohoto jednání žalobce uvedl, že trvá na tom, že z hlediska funkčního využití jsou obě zařízení, a to ať už pevně zabudovaný stropní zvedací systém anebo zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku – zvedací systém, srovnatelné, přičemž z hlediska funkční využitelnosti pro žalobce s ohledem na jeho zdravotní stav je lépe využitelné zvedací zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku. Pokud jde o stropní zvedací systém, tento je zabudován v bytě a je tedy využitelný pouze v bytě. Je celá řada zvedacích systémů a ty umožňují zvednutí a pohyb po kolejnici a to podle toho, jak dlouhá je kolejnice v bytě. Zvedací zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku umožní zvednutí až do polohy postavení nebo zvednutí do té polohy vsedě ve výšce v podstatě stojícího člověka, měřícího zhruba 170 – 175 cm. Z toho vyplývá, že zvedací zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku žalobci v bytě umožní v podstatě stejné funkce jako stropní zvedací systém, přičemž stropní zvedací systém, který by žalobci umožnil zvednutí a pohyb po celém bytě, by finančně stál až kolem 400 000 Kč. Zvedací zařízení k elektrickému vozíku je podstatně levnější. Žalobce je člověk, který není omezen pouze bytem a kromě toho, že je na invalidním vozíku, chce žít a také žije normální plnohodnotný život. Je zaměstnaný na Úřadě práce ve Znojmě jako administrativní pracovník na celou tedy osmihodinovou pracovní dobu. Chce si chodit sám nakupovat, chodit do společnosti apod. a zvedací zařízení k invalidnímu vozíku mu takovýto plnohodnotný život umožní. Sdělil, že nejenom v bytě potřebuje dosáhnout do různých výšek skříní, policí apod., ale stejně tak je to i v zaměstnání. To ostatně zjistil i úřad práce, který provedl sociální šetření nejenom v bytě, ale i na pracovišti žalobce. Dále pak uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření poukazuje na to, že posoudit danou věc může pouze správní orgán na základě správního uvážení a nikoliv ošetřující lékař. Žalobce však má za to, že žalovaný vůbec při svém rozhodování nepřihlédl k lékařské zprávě, kterou do správního spisu založil a kdy lékařka se jednoznačně vyjádřila tak, že s ohledem na jeho zdravotní stav je využití zvedacího zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku možné považovat za srovnatelné s využitím stropního zvedacího zařízení. Jedná se přitom o zprávu jeho ošetřující lékařky v oboru neurologie.

Žalobce pak uvedl, že využití zvedacího zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku mu umožní např. plnohodnotně si nakoupit, neboť dosáhne na regály se zbožím, které jsou umístěny i výše a na které by běžně z invalidního vozíku nedosáhl. Je to ale i spousta jiných činností, např. výběr finančních prostředků z bankomatu atd. I když v současné době je situace ve společnosti lepší a lépe přizpůsobena vozíčkářům, většina věcí, které člověk běžně k životu potřebuje, se dělá pro většinovou společnost. Další příklad potřeby zvedacího

zařízení jako součást invalidního vozíku uvedl např. situaci, že kdyby jel k někomu na návštěvu a potřeboval zazvonit na zvonek, z vozíku by na zvonek nedosáhl, zvedací zařízení mu to však umožní. Takovýchto a různých obdobných činností je velká spousta a žalobce se s nimi potýká prakticky denně v běžném životě. Uvedl, že se domnívá, že žalovaný se brání poskytnout příspěvek na zvedací zařízení k invalidnímu vozíku žalobci proto, že ve věci rozhodují lidé, kteří nejsou tak empatičtí, aby situace vozíčkáře dokázali posoudit. Pouze striktně vykládají to, co je napsáno v zákoně. Žalobce si však myslí, že výklad zákona by měl být takový, že by mu měl být příspěvek na zvedací zařízení přiznán a to proto, že v zákoně je uvedeno, že pokud tam není přesně uvedena určitá pomůcka, je dána možnost nahradit to pomůckou srovnatelnou, a v tomto případě rozhodně takovou pomůckou je zvedací zařízení k elektrickému vozíku. Myslí si, že jeho žádost o příspěvek na zvedací zařízení k elektrickému invalidnímu vozíku byla zamítnuta proto, že prostě toto zařízení vypadá vizuálně jinak, než pevně zabudovaný stropní systém.

Dále pak uvedl, že skutečně v bytě, ve kterém žije, je zabudovaný stropní zvedací systém. Byl tam zabudován v době, kdy s žalobcem žil jeho zdravotně postižený bratr a ten dostal příspěvek na stropní zvedací systém. Stropní zvedací systém, který je v bytě zabudovaný, však vede pouze od postele ke kuchyňské lince, jedná se o jednu kolejnici asi 3m dlouhou a tento zvedací stropní systém žalobci absolutně nevyhovuje a proto ho ani nepoužívá.

Posouzení věci Krajským soudem.

Žaloba je důvodná.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení anebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

§ 9 odst. 3 uvedeného zákona za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok.

Podle odst. 4 § 9 zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňují přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučujícího přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Podle § 5 písm. b) zákona podmínkou pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dále je, že zvláštní pomůcka umožní osobě sebeobsluhu nebo ji potřebuje k realizaci pracovního uplatnění, k přípravě na budoucí povolání, k získání informací, vzdělání anebo ke styku s okolím; přitom se přihlíží i k dalším pomůckám, zdravotnickým prostředkům, úpravám a předmětům, které osoba využívá. Podle § 5 písm. c) podmínkou pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dále je, že osoba může zvláštní pomůcku využívat nebo může zvláštní pomůcku využívat ve svém sociálním prostředí.

Podle § 5 odst. 8 přísl. zákona příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění anebo je osobě zapůjčen příslušnou zdravotní pojišťovnou. Tento

příspěvek nelze rovněž poskytnout na pořízení zvláštní pomůcky, která není osobě hrazena z veřejného zdravotního pojištění nebo zapůjčena zdravotní pojišťovnou z důvodu nedostatečné zdravotní indikace.

Podle § 5 odst. 9 zákona příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je částečně hrazen z veřejného zdravotního pojištění.

Podle § 5 odst. 10 uvedeného zákona příspěvek se poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínky nejmenší ekonomické náročnosti. Tato podmínka se nevyžaduje, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla nebo je-li oprávněnou osobou dítě. Příspěvek na zvláštní pomůcku na pořízení svislé zdvihací plošiny nebo šikmé zdvihací plošiny se poskytne, jen jestliže odstranění bariéry nelze dosáhnout prostřednictvím chodolezu. Jde-li o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení svislé zdvihací plošiny, šikmé zdvihací plošiny, schodišťové sedačky nebo stropního zvedacího systému, je osoba povinna pro účely posouzení splnění podmínky uvedené ve větě první předložit na výzvu krajské pobočky Úřadu práce alespoň dva návrhy řešení odstranění bariéry, včetně ceny.

Podle § 5 odst. 13 seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určeným osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakovým postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví prováděcí právní předpis.

Podle § 5 odst. 14 zákona při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu podle odst. 13, se posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu podle odst. 13.

Dle Přílohy 1 vyhl. č. 388/2011 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám se zdravotním postižením, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku) se dle bodu 3 písm. f) poskytne příspěvek na stropní zvedací systém, včetně instalace.

V daném případě se žalovaný nebrání tomu, že by žalobce s ohledem na zdravotní stav a to problémy s pohybovým ústrojím měl nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku, a to stropní zvedací systém, který však v bytě, kde žalobce žije, je již zabudován. Tento stropní zvedací systém byl zabudován do bytu, kde s žalobcem žil dříve i jeho zdravotně postižený bratr a právě jemu byl poskytnut příspěvek na zabudování stropního zvedacího systému. Nesouhlasí však, že by měl žalobce nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku a to zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku PUMA 40, a to z toho důvodu, že toto zařízení resp. tato zvláštní pomůcka není dle žalovaného srovnatelná se stropním zvedacím systémem, který je uveden v Příloze č. 1 a na který je možno příspěvek poskytnout.

S tímto stanoviskem žalovaného se však soud neztotožňuje. Neztotožňuje se s tímto stanoviskem z následujících důvodů:

Pokud jde o stropní zvedací systém, z toho co bylo zjištěno ze sociálního šetření úřadu práce, je zřejmé, že stropní zvedací systém i zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku v bytě, kde žalobce žije, umožňují žalobci v podstatě stejné využití. U stropního zvedacího systému je jeho funkčnost pro žalobce omezena pouze do délky kolejnice, což při zabudovaném stropním zvedacím systému v bytě, jak žalobce uvedl, je v délce pouze asi 3 metrů, když tato kolejnice vede od postele ke kuchyňskému koutu a nikam dál. Zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku, který není hrazen ze zdravotního pojištění, však v podstatě stejnou funkci žalobci umožňuje po celém bytě a navíc pak je jeho funkční využití mnohem větší, protože toto zařízení je součástí invalidního elektrického vozíku a umožňuje v podstatě tytéž funkce jako stropní zvedací systém, ale také mimo byt žalobce, když bylo zcela jednoznačně prokázáno, že pokud jde o žalobce, jeho život není omezen pouze na byt, neboť se jedná o normálně pracujícího člověka, člověka pracujícího na plný pracovní úvazek, člověka, který chce žít normální plnohodnotný život a nechce být, což je logické, uzavřen pouze v prostoru svého bytu.

Soud má tedy za to, že v daném případě je tato konkrétní zvláštní pomůcka, tedy zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku z hlediska využití srovnatelná se stropním zvedacím systémem, který však je, jak soud již uvedl, zabudován pouze v bytě a je nemožné ho používat mimo byt, kde je pevně zabudovaný.

Krajský soud už ve zrušujícím rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 41 A 71/2014 výslovně uvedl, že srovnávat se v daném případě musí funkční využitelnost, nikoliv rozdílná konstrukce obou zařízení.

To, že je naprosto rozdílná konstrukce obou zařízení, je zcela zřejmé. Pokud však jde o funkční využitelnost, ta je dle názoru soudu u obou zvláštních pomůcek srovnatelná, pokud je srovnáváno jejich využití v bytě, kde člověk, který zvláštní pomůcku využívá, žije. Pokud jde o zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku, ten má v podstatě srovnatelnou využitelnost pro žalobce, navíc funkce, které by žalobci poskytl stropní zvedací systém, mu zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku poskytne i mimo byt, kde žije a kde žalobce netráví 24 h denně, jak soud již uvedl, vzhledem k tomu, že se jedná o člověka, který pracuje, nakupuje si, pohybuje se po městě, ve společnosti apod.

Krajský soud v Brně tedy dospěl k závěru, že úřad práce i žalovaný věc posoudili nesprávně. Soud dopěl k opačnému závěru, tedy k závěru, že z hlediska funkčního využití se dají obě tyto zvláštní pomůcky srovnat a že v případě, že tomu u žalobce odpovídají podmínky zdravotní, měl mu být přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku a to zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku pro jeho využitelnost pro žalobce i mimo byt (např. na pracovišti). Proto soud rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2016 zrušil a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán názorem vysloveným Krajským soudem v Brně v tomto rozsudku.

V otázce nákladů řízení bylo rozhodováno podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Žalobce se dostavil k soudnímu jednání, objednal si dopravu přes Diecézní charitu Brno, Oblastní charita Znojmo a z přiloženého ceníku vyplývá, že žalobci byla účtována 1 h osobní asistence v pracovních dnech 95 Kč, přičemž v daném případě se jednalo o 3 h osobní asistence, tj. 285 Kč, dále pak hodina dopravy uživatele vozidlem Osobní asistence Znojmo 120 Kč, za 3 h 360 Kč a jeden km dopravy uživatele vozidlem Osobní

asistence Znojmo 6 Kč, při trase Znojmo – Brno a zpět se jednalo o 152 km dopravy tj. 912 Kč, celkem 1 557 Kč.

Tuto částku má povinnost žalovaný žalobci zaplatit, vzhledem k tomu, jak soud uvedl, že byl ve věci úspěšný.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. listopadu 2017

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně